

P o s u d e k

rigorózní práce Mgr. Jany H u m e n i

Téma : „Nejvyšší správní soud ČSR v letech 1918 až 1952“

Rozsah práce : 111 stran bez příloh . V tomto počtu jsou však zahrnuty stránky 94 až 103, obsahující doslova převzaté vybrané kauzy ze sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (NSS).

Skutečný rozsah posuzované práce je tedy 104 stran, když „Závěr“ na str. 104 tvoří necelých 13 řádků banálního konstatování obsahu.

Cíl práce autorka naznačuje v úvodu (kde čtenář hledá a obvykle nalézá cíl resp. hypotézy zvoleného tématu) pouze povšechně, obecně sděluje čím se hodlá zabývat (str. 1 – 4). Slibuje „přiblížit počátky správního soudnictví v „mladé československé republice“, uvést na jakých základech správní soud fungoval i zákony, které měly vliv na jeho činnost. Bude sledovat jeho další existenci a zrušení.

Po tomto úvodu následuje další, svou povahou úvodní, pasáž Vývoj správního soudnictví v Evropě na str. 9 – 14, kterou jsem neposuzoval – považuji tyto stránky za nadbytečné.

Autorka na více místech spisu nerozlišuje podstatné od nepodstatného. V popisu a částečné reprodukci rakouského zákona z roku 1876 na str. 17 – rozvádí počítání lhůty pro podání stížnosti a připojuje pokus o aktualizaci, kdy není j^áké zda hovoří o staré nebo současné úpravě. Nad tím proč bylo zřízení správního soudu v Rakousku dosaženo až 9 roků po přijetí prosincové ústavy se nezamýšlí, autora návrhu zákona však uvádí. Pouze povrchně shrnuje příslušnost zkoumaného soudu, složení a způsob jednání. Proč více nevyužila původní a novelizovaný rakouský jednacím řád (str. 18)? Bez podrobnější analýzy přechází k výkladu o NSS ČSR a o jeho jednacím řádu.

Hodnotnější jsou pak další oddíly práce. Snahy o změnu zákona o NSS ve 20. tých a 30. tých letech minulého století, opřené o studium archivních materiálů včetně dobového denního tisku, u něhož mi však chybí zhodnocení postojů, stejně jako u stručné informace o novém zákoně o NSS z roku 1937. Historii ilustruje pojednání o změnách sídla NSS, úředním oděvu a služebním poměru soudců.

Zachycení okolností zániku NSS v období okupace je velmi krátké, zajímavá a k dalšímu bádání pobízející je kapitola „Vývoj po roce 1945“ na str. 63 – 70.

Následující kapitola nazvaná „Správní soudnictví“ jako přívěšek předchozích částí patří svým obsahem dopředu ke kapitole 4 a 5.

Amatérský zájem autorky o téma NSS dokládají životopisy F. Pantůčka a E. Háchy. Pouhá reprodukce některých rozhodnutí NSS, pokud nemá jen doplnit potřebný počet stran spisu, si zasloužila komentář.

Na str. 93 se pisatelka dobrala snad nejcennějšího konstatování z celého svého spisu. V duchu své kompilační metody práce je ovšem převzala od odborně vyspělého autora, když kladně hodnotí Sbíрку rozhodnutí NSS.

Doporučuji obhajobu.

Otázky : Správní soudnictví v prosincové ústavě rakouské

Politická příslušnost poslanců uváděných při projednávání
návrhu zákona o NSS roku 1937 v parlamentě

Doc.JUDr. Ladislav SOUKUP, CSc.
oponent

V Praze dne 18. října 2010